

1221.

Z Velké.

Dostí mírně.

Ked sem i - šel, i - šel, z Očko-va do Čko - va,
z Oč-ko - va do Čko - va, od-pa-dla ně z mé-ho
ko-níč-ka vra - né - ho pod-ko-va, pod - ko - va, pod-ko - věn-
ka no - vá.

[: Ked sem išel, išel, :]
[: z Očkova do Čkova, :]
odpadla ně z mého
koníčka vraného
podkova, podkova,
podkověnka nová.

[: Išli za mnú išli :]
[: vojáci, korľáci, :]
ja, už sa ně z mého
koníčka vraného
[: podkověnka vrací. :]

V. Na vojně.

1222.

Z Velké.

Mírně.

Dost' je to na sy - nečka, dost' je to na ně - ho; ko - níč-ka si
o - ši - ro - vat, sednút si na ně - ho.